

РЕШЕНИЕ

№ 9230

София, 21.06.2013

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на дванадесети юни две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:АНДРЕЙ ИКОНОМОВ

ЧЛЕНОВЕ:ДИАНА ДОБРЕВА

ИЛИАНА СЛАВОВСКА

при секретар	Николина Аврамова	и с участието
на прокурора	Иво Игнатов	изслуша докладваното
от председателя	АНДРЕЙ ИКОНОМОВ	
по адм. дело № 13322/2012.		

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).Образувано е по касационна жалба от „Д.В.” ЕАД, чрез процесуален представител, срещу Решение № 3908 от 10.07.2012 г., постановено по адм. дело № 2680/2012 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ), с което е отхвърлена жалбата на дружеството против Решение № 3931/14.02.2012 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). По наведени доводи за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост се иска отмяната му и присъждане на разноски за двете инстанции.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) оспорва касационната жалба и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Д.К.Х. не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на жалбата.

Върховният административен съд – Пето отделение, при извършената служебна проверка на атакуваното решение по реда на чл. 218 ал. 2 от АПК и предвид наведените касационни основания приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирана страна в срока по чл. 211 от АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество неоснователна, поради следните съображения:

С обжалваното решение първоинстанционният съд е отхвърлил жалбата на касатора против Решение № 3931/14.02.2012 г. на КЗЛД, с което е уважена жалбата на Д.К.Х. срещу „Д.В.” ЕАД и му е наложена имуществена санкция в размер на 4 000 лв. на основание чл. 38, ал. 2, чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), в качеството му на администратор на лични данни за нарушение по чл. 23, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД.

Не се спори между страните, че обжалваният пред него административен акт е издаден от компетентен орган – КЗЛД, в предписаната от закона форма, като съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, поради което е валиден акт.

Обоснована е констатацията на съда за липса на допуснати административнопроизводствени нарушения при издаване на оспореното решение. Същото е постановено, след като на страните е дадена възможност да изразят становище и представят писмени доказателства (чл. 36 от АПК). Административният акт е издаден след разглеждане на жалбата по същество в открито заседание съгласно чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД и е прието единодушно от членовете на административния орган.

Законосъобразно е заключението на АССГ за постановяване на решението в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби.

Като администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД касаторът „Д.В.” ЕАД има задължение да обработва личните данни на физическите лица в случаите, когато това е допустимо при наличие на поне една от изброените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД предпоставки и в съответствие с изискванията на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

По безспорен начин по делото е установено, че личните данни на Д.К.Х. като абонат на „Д.В.” ЕАД са били публикувани неправомерно в интернет. Предвид представените доказателства обосновано съдът приема, че е доказано допуснатото от оспорващото дружество нарушение по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, изразяващо се в това, че в качеството си на администратор на лични данни, не упражнява контрол за препятстване от неправомерен достъп и разпространение при обработването на личните данни на Д.К.Х. Установено е, че при подаване на молба и жалба до дружеството документите са били

сканирани и архивирани в системата „Директ“, до която по твърдение на касатора, достъп е разрешен само на администратора – търговското дружество „И.“ ООД, по силата на сключен договор. От представените разпечатки по делото е видно, че в интернет излизат действително личните данни на Д.К.Х. В административното и съдебното производство не са ангажирани доказателства от страна на „Д.В.“ ЕАД, които да установяват, че дружеството е предприело всички мерки за защита личните данни на своите абонати. Доказано е, че такива са били взети едва след подаване на жалбата от Д.К.Х. до КЗЛД. Поради тази причина настоящият състав намира, че в конкретния случай е осъществено от страна на касатора нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, за което законосъобразно административният орган ангажира отговорността му по чл. 42, ал. 9 от ЗЗДЛ.

Неоснователно е твърдението на касатора, че АССГ неправилно е приел, че при постановяване на решението си КЗЛД не е изяснила всички факти и обстоятелства. В случая представените като доказателства разпечатки от интернет представляват годно доказателство за факта на публикуване на личните данни на Д.К.Х., което по никакъв начин не е оспорено от касатора.

Изводите на съда за издаване на административния акт от компетентен орган, в съответната писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалния закон и неговата цел се подкрепят от всички събрани по делото доказателства.

Решението на АССГ е постановено при липса на допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. В случая съдът е направил анализ на събраните по делото доказателства, обсъдил е доводите на страните и служебно е проверил законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Въз основа на съвкупната преценка на приетите по делото доказателства е направен изводът, че решението на КЗЛД е законосъобразно.

Съобразно изложеното настоящият съдебен състав приема, че решението на АССГ е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По делото е направено искане от процесуалния представител на КЗЛД за присъждане на разноски по делото. С оглед правните изводи и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, „Д.В.“ ЕАД следва да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 150.00 лева юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, ВАС, Пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 3908/10.07.2012 г., постановено по адм. дело № 2680/2012 г. по описа на Административен съд София-град.

ОСЪЖДА „Д.В.” ЕАД, да заплати на Комисията за защита на личните данни, гр. София, юрисконсултско възнаграждение в размер на 150.00 (сто и петдесет) лева.

Решението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Андрей Икономов
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Диана Добрева
/п/ Илиана Славовска